

Diumenge 22 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 7,1-8.14-15.21-23): En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem es van reunir entorn de Jesús, i s'adonaren que alguns dels seus deixebles prenien els aliments amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, guarden la tradició dels antics i no es posen a menjar si abans no s'han rentat les mans ritualment; i encara, quan tornen del mercat, no mengen sense haver fet les ablucions; i observen per tradició moltes altres pràctiques, com purificar amb aigua copes, gerros, safates i fins els divans on mengen. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «Com és que els teus deixebles no segueixen la tradició dels antics, sinó que mengen amb les mans impures?». Ell els respongué: «Amb tota la raó Isaïes va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, quan va escriure: 'Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em donen és buit, les doctrines que ensenyen són preceptes humans'. Vosaltres abandoneu els manaments de Déu i observeu la tradició dels homes.

Després cridà a la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu-ho bé: no hi ha res del que entra a l'home des de fora que el pugui fer impur; només allò que surt de l'home el fa impur. Perquè de dintre el cor de l'home surten les intencions dolentes que el porten a relacions il·legítimes, robatoris, assassinats, adulteris, avarícies, maldats, trampes, llibertinatge, enveges, injúries, arrogància, insensatesa. Tot això dolent surt de dintre i fa impur l'home».

«Vosaltres abandoneu els manaments de Déu i observeu la tradició dels homes»

Mn. Josep Lluís SOCÍAS i Bruguera
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui, la Paraula del Senyor ens ajuda a discernir que per damunt dels costums humans estan els Manaments de Déu. De fet, amb el pas del temps, és fàcil que distorsionem els consells evangèlics i, adonant-nos-en o no, substituïm els Manaments o bé els ofeguem amb una exagerada meticulositat: «Quan tornen del mercat, no mengen sense haver fet les ablucions; observen per tradició moltes altres pràctiques, com purificar amb aigua copes, gerros, safates i fins els divans on mengen...» (Mc 7,4). És per això que la gent senzilla, amb seny popular, no van fer cas als doctors de la Llei i als fariseus, que sobreposaven especulacions humanes a la Paraula de Déu. Jesús aplica la denuncia profètica d'Isaïes contra els religiosament hipòcrites («Isaïes va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, quan va escriure: 'Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi'»: Mc 7,6).

En aquests darrers anys, Sant Joan Pau II, en demanar perdó en nom de l'Església per tot allò negatiu que els seus fills havien fet al llarg de la història, ho ha manifestat en el sentit que «ens havíem separat de l'Evangeli».

«No hi ha res del que entra a l'home des de fora que el pugui fer impur; només allò que surt de l'home el fa impur» (Mc 7,15), ens diu Jesús. Només el que surt del cor de l'home, des de la interioritat conscient de la persona humana, ens pot fer dolents. Aquesta malícia és la que fa mal a tota la Humanitat i a un mateix. La religiositat no consisteix precisament a rentar-se les mans (recordem Pilat que lliura Jesucrist a la mort!), sinó mantenir pur el cor.

Dit d'una manera positiva, és el que santa Teresa de l'Infant Jesús ens diu en els seus Manuscrits autobiogràfics: «Quan contemplava el cos místic de Crist (...) vaig comprendre que l'Església té un cor (...) encès d'amor». D'un cor que estima sorgeixen les obres ben fetes que ajuden en concret a qui ho necessita («Perquè tenia fam, i em donàreu menjar...»: Mt 25,35).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Inútilment es renten les mans i es purifiquen exteriorment mentre no ho facin en la font del Salvador» (Sant Beda el Venerable)

-

«L'amor dóna impuls i fecunditat a la vida i al camí de fe: sense amor, tant la vida com la fe romanen estèrils» (Francesc)

-

«Les passions són components naturals del psiquisme humà, formen el lloc de pas i asseguren el llaç entre la vida sensible i la vida de l'esperit. Nostre Senyor designa el cor de l'home com la font d'on surt el moviment de les passions (cf. Mc 7,21)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.764)